

Народився 1 червня 1949 р. у смт Рожнятів на Івано-Франківщині. У 1976 р. із відзнакою закінчив газонафтопромисловий факультет ІФНГу за спеціальністю «Спорудження газонафтопроводів, газосховищ і нафтобаз» та протягом наступного року працював інженером у науково-дослідному секторі цього вишу.

Упродовж 1977–1980 рр. навчався в аспірантурі ІФНГу. В 1984 р. у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію «Розроблення уточненої методики розрахунку напружено-деформованого стану надземних ділянок газопроводів і практичних рекомендацій із підвищення ефективності їх роботи у гірських умовах». З 1980 до 1985 р. Любомир Шлапак працював молодшим, а потім старшим науковим співробітником науково-дослідного сектору ІФНГу. В 1985 р. був обраний доцентом кафедри спорудження трубопроводів і сховищ.

У 1996 р. у ІФДТУНГу захистив докторську дисертацію «Науково-методичні основи діагностування напружено-деформованого стану надземних ділянок нафтогазопроводів». Ученим були запропоновані нові математичні моделі діагностування НДС, розроблено алгоритм діагностування НДС надземних переходів балкового типу у складних умовах експлуатації тощо.

Наступного року Любомир Степанович став професором кафедри спорудження трубопроводів і сховищ. Із 2005 р. — завідувач кафедри зварювання трубопроводів та конструкцій ІФНТУНГу.

У колі його наукових інтересів — удосконалення методики діагностування технічного стану трубопровідних систем, створення ефективних технологій ремонту дефектів трубопроводів, покращення технічних засобів оцінювання НДС трубопроводів у складних умовах експлуатації. Він є керівником наукової школи підвищення надійності трубопровідних систем та розробки методів їх капітального ремонту.

Народився 21 липня 1923 р. у м. Батайськ Ростовської області (Росія). Протягом 1941–1945 рр. брав участь у Другій світовій війні, нагороджений сімома медалями.

У 1953 р. закінчив МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна. В 1957 р. здобув науковий ступінь кандидата, а в 1968 р. — доктора технічних наук. Наступного року йому було присвоєне звання професора.

П. Т. Шмигля розпочав професійну діяльність у Краснодарській філії ВНДІнафти на посаді старшого наукового співробітника. Протягом 1960–1966 рр. очолював лабораторію розробки газових та газоконденсатних родовищ філії, займався проектуванням і аналізом розробки родовищ Кубані з притаманним їм пружно-водонапірним режимом. Став одним із розробників концепції використання групи родовищ як регуляторів газопостачання.

У 1967–1968 рр., працюючи заступником директора з наукової роботи УкрНДІгазу, П. Т. Шмигля заснував напрямок із розробки газових та газоконденсатних родовищ. У його роботах розглянуті оцінки поточного положення ГВК, методи газодинамічних розрахунків та оцінки газовіддачі при пружно-водонапірному режимі, формулювання принципу раціонального розташування свердловин, визначення оптимального технологічного режиму їх експлуатації. Вчений запропонував «комбіновану» систему розкриття всіх експлуатаційних об'єктів. Під його керівництвом розпочато проектування дослідно-промислової експлуатації для прискореного введення в дію нових родовищ та перших українських ПСГ на базі вироблених газових покладів.

Протягом 1968–1971 рр. Петро Терентійович працював головним інженером Технічного управління Мінгазпрому, а впродовж 1971–1981 рр. — директором ТюменьНДІдіпрогазу. Керував дослідженнями з комплексного науково-технічного вирішення питань розробки й експлуатації унікальних Медвежого, Уренгойського, Ямбурзького та інших родовищ. За низку

Шлапак Любомир Степанович

Доктор технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у сфері діагностування
та ремонту трубопроводів

Любомир Степанович — автор 130 наукових праць із проблем діагностування НДС нафтогазопроводів на складних ділянках траси, методології та технології ремонту дефектних ділянок трубопроводів без припинення перекачування продукту, розроблення та впровадження нових засобів неруйнівного контролю напруженого стану трубопроводів при довготривалій експлуатації. Він — співавтор монографії «Ремонт магістральних трубопроводів під тиском», рекомендованої для студентів, які навчаються за напрямом «Зварювання» та «Нафтогазова справа».

Постійно бере участь у роботі галузевих вітчизняних і міжнародних науково-технічних конференцій, зокрема у Туреччині, Єгипті, Мальті, Росії.

Нагороджений почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України» III ст. Йому присвоєно звання «Заслужений працівник АТ «Укргазпром». У 2008 р. за роботу «Розроблення та впровадження технологій ремонту магістральних трубопроводів під тиском» отримав Державну премію України в галузі науки і техніки.

Шмигля Петро Терентійович

Доктор технічних наук,
професор, фахівець у сфері
розробки газоконденсатних
та нафтових родовищ

рішень із прискореного введення і розробки Медвежого ГКР він у 1978 р. був удостоєний Державної премії СРСР.

З 1981 до 2001 р. Петро Шмигля обіймав посади головного наукового співробітника, завідувача лабораторії експлуатації нафтових об'єктів газоконденсатних родовищ у ВНДІгазі.

Результати його багаторічних наукових досліджень представлені в понад 200 статтях, п'яти монографіях, серед яких «Проектування розробки та експлуатація газоконденсатних родовищ» (рос., у співавторстві), «Розробка газових і газоконденсатних родовищ» (рос.). Є автором десяти винаходів.

Він був членом Центральної комісії з розробки газових та газоконденсатних родовищ Мінгазпрому, експертом із розробки нафтових родовищ Мінгазпрому, членом редколегії журналу «Газовая промышленность».

Нагороджений трьома орденами. Удостоєний звання «Заслужений діяч науки і техніки Російської Федерації».

Помер 30 квітня 2007 р.